

МИЛАНКА БЕРБЕРОВИЋ (Шабац, 1942), костимограф, професор емеритус Универзитета уметности у Београду. Бави се костимографијом, сценографијом, илустрацијом и сликарством. Од 1982. године је у настави на Факултету Примењених уметности на предмету Сценски костим. Била је продекан и у два мандата и декан на истом факултету. Као гостујући професор сарађује са универзитетима уметности у САД. Реализује више од 200 костимографија за позоришне представе. Као члан УЛУПУДС-а учествује на преко 170 колективних изложби. Излаже на више од 20 самосталних изложби у земљи и иностранству: Шабац, Нови Сад, Београд (Конак Кнегиње Љубице, Сингидунум, Музеј примењене уметности, Галерија Хаос, РТС, Палата уметности Мадлена), Блумингтон, Детроит, Вашингтон САД (Галерија руског културног центра, музеј Смицонијан) Добитник је преко 30 награда и признања. Најзначајније су: Награда за костимографију «Јоаким Вујић» 1983. и 1995. године, Стеријина награда за костим, Велика Мајска награда 1989, награда Србије за примењену уметност и дизајн 1992, Награда Октобарског салона 1993, звање истакнутог уметника 1993, Велика плакета Универзитета уметности у Београду 1995, награда за животно дело 2005, Статуета Јоаким Вујић за допринос развоју позоришне уметности и науке у Србији 2020, награда УЛУПУДС-а за књигу «Сценски костим- трагање» 2022. године на 65 Међународном сајму књиге у Београду.

АЛЕКСАНДАР М. ЛУКИЋ (Сремска Митровица, 1964) члан УПИДИВ-а од 2008. и УЛУПУДС-а од 2018. Бави се уметничким и примењеним радом предмета у стаклу обликованом у пећи и у техници витража. Извео је више од 50 пројеката на објектима сакралне и профане архитектуре (Seuzach Швајцарска, Модлинг околина Беча Аустрија, Сплит Хрватска, Кршан Хрватска, околина Светог Стефана Црна Гора, Скопље Северна Македонија, Теслић Република Српска, Суботица, Београд...). До сада реализовао 27 самосталних изложби у земљи и иностранству од којих је једна од најзначајнијих у Смитсоnian институту, (Smithsonian) Вашингтон, САД, изложба накита Магија стакла, у сарадњи са Миланком Берберовић 2016. и 65 колективних изложби. Значајније награде: ЗЛАТНА ФОРМА на бијеналној изложби УПИДИВ-а ФОРМА 23, 2019; Награда на Јесењој изложби УПИДИВ-а 2020; ЗЛАТНА ФОРМА на бијеналној изложби УПИДИВ-а, ФОРМА 24, 2021; Награда "Александар Шалетић" на 56. Мајској изложби УЛУПУДС-а 2024; Награда публице, Мали формат УЛУПУДС-а, 2023; ЗЛАТНА ФОРМА на бијеналној изложби УПИДИВ-а ФОРМА 26, 2025.

Галерија "Чедомир Крстић" Пирот

Српских владара 77

010 321 565

galerijackrstic@gmail.com

www.galerijapirot.com

Фебруар 2026.

За издавача: **Ратомир Костић**

Поставка изложбе: **Александра Јагодић и Александар Радуловић**

Аутор скица: **Миланка Берберовић**

Аутор фотографија: **Александар М. Лукић**

Графичко обликовање и припрема за штампу: **Андреј Јовановић**

Штампа: **Златограф, Пирот**

Тираж: **150 примерака**

Уметнички савет Галерије: *Милица Лилић, Драгана Бранковић,*

Игор Крстић, Владимир Дончев и Андреј Јовановић

MODERATO CANTABILE

умерено распевано

изложба скица, костима и накита

Миланке Берберовић и Александра М. Лукића

ГАЛЕРИЈА ЧЕДОМИР КРСТИЋ
GALLERY CEDOMIR KRSTIC

ОСЕЋАЈНОСТ КОЈА СЦЕНОМ ЗРАЧИ

Уметност. Илузија. Магија. Опсена. Показивање и податност. Одроз у огледалу. Непроспаване ноћи. Пришивање рукава, бирање детаља за шешире, панталоне, хаљине, цвет на реверу, у коси, украс на оделу, златна боја раскоши и моћи, црвена непролазности и љубави, плава као вечност, бела као поновно рађање, црна - одлазак заувек у непознато и недокучиво. А у међувремену? Цртање, цртање, цртање... Позоришна сцена, кројачница, глумац, костим, премијера, задовољство и прикривена сета. Од свесности заборава и смисла и бесмисла створеног. Све је то живот Миланке Берберовић, костимографа са увек изнова постављеним питањем: „Хоће ли идеја о којој размишљам испунити очекивања представе, редитеља, публике, па на крају и мене саме? Хоће ли бити довољно видљива и невидљива да повеже танане нити сценске игре линије, свиле и стакла?“ А да. Стакло. Ти каменчићи чудесних боја и облика, накит и украс који додаје дах живота и лепоте, већ лепом. За то је ту Александар Лукић, мајстор да разиграој, увек новој и свежој машти Миланке Берберовић, дода мало „чаробног праха“, да магија почне и траје у оку посматрача. Шта је „чаробни прах“? Је ли то покрет, реч, гест, оперска арија, или напросто ћутање јунака, костима и накита, када се представа заврши? Је ли то љубав, ентузијазам и жртвовање позоришном чину и уметности без изузетка, без аплауза када се завеса коначно спусти? Је ли то покушај да својим чињењем допринесемо трајању неопипљивости, илузије, раскоши и беде створеног? Све то или можда ништа. Колико су пута Миланка и Александар сарађујући размишљали ко ће понети њихове костиме и накит, о прожимању одсањаних предмета са животом, са срцем глумца који ће их оживети пред публиком, а она чак и одушевљење виђеним брзо заборавити. Заборав је усуд, али и покретач рађања нових идеја, нове сценске игре линије, свиле и стакла, како се уосталом и зове изложба „Умерено распевано“, која открива само делић разиграности маште оба уметника. Све остало је, као и у позоришту, иза кулиса.

Александра Јагодић
историчар уметности

